

Δόξα.

ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ, ΨΑΛΜΟΣ, ρς'. 106.

Εξομολογεῖθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Εἰπάτωσαν οἱ λελυξάμενοι ὑπὸ Κυρίου, ἕς ἐλυξώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ, καὶ ἐκ τῆς χωρῶν συνηγάγον αὐτούς. Ἀπὸ Ἀνατολῶν, καὶ Δυσμῶν, καὶ Βορρᾶ, καὶ Θαλάσσης, ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν αὐτῷ ὄνῳ. Ὁδὸν πόλεως κατοικητιέες ἔχ εὖρον. πεινῶντες, καὶ διψῶντες, ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ὤξελιπε. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῆς ἀνάγκῃ αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς. Καὶ ὠδήγησεν αὐτούς εἰς ὁδὸν ὁδοῦ, τῇ πορεύεσθαι εἰς πόλιν κατοικητιέας. Εξομολογησάμενοι τῷ Κυρίῳ τὰ ἔλεη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς Υἱοῖς τῶ ἀνθρώπων. Ὅτι ἐχόρτασε ψυχὴν κενὴν, καὶ ψυχὴν πεινῶσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν. Καθημέριος ἐν σκότει, καὶ σκιᾷ θανάτου, πεπεδημένος ἐν πτωχείᾳ, καὶ σιδήρῳ. Ὅτι περιπέκραναν τὰ λόγια τῶ Θεοῦ, καὶ τὴν βελὴν τῶ Ὑψίστου παρώξυναν. Καὶ ἐταπεινώθη ἐν κόποις ἡ καρδία αὐτῶν, ἠδυσήσαν, καὶ ἐκ τῆς βοήθειας. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῆς ἀνάγκῃ αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς. Καὶ ὤξηλασεν αὐτούς ἐκ σκοτέος, καὶ σκιᾶς θανάτου, καὶ τὰς δεσμέας αὐτῶν διέρρηξεν. Εξομολογησάμενοι τῷ Κυρίῳ τὰ ἔλεη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς Υἱοῖς τῶ ἀνθρώπων. Ὅτι συνέβριψε πύλας χαλκᾶς, καὶ μοχλοὺς σιδηροὺς συνέθλασεν. Ἀντελάβετο αὐτῶν ὡς ὁδοῦ ἀνομίας αὐτῶν, ὅτι ἦν τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐταπεινώθησαν. Πᾶν βρῶμα ἐβδελύξατο ἡ ψυχὴ αὐτῶν, καὶ ἤγγισαν ἕως τῶ πυλῶν τῶ θανάτου. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῆς ἀνάγκῃ αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς. Ἀπέσειλε τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ ἰάσατο αὐτούς, καὶ ἐρρύσατο αὐτούς ἐκ τῆς δεσφθορῶν αὐτῶν. Εξομολογη-